

DISCURS DE KÁLMÁN FALUBA, PRESIDENT DE L'AILLC, A LA SESSIÓ INAUGURAL DEL COL·LOQUI

Distingits senyors representants de la Universitat de Salamanca, de la seva Facultat de Filologia i del seu Departament de Llengua Espanyola,
Distingit senyor president honorífic del Comitè Organitzador,
Benvolguts president i membres del Comitè Organitzador,
Senyores i senyors,

Antes de nada, quiero agradecer, en nombre de la Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes, la posibilidad de celebrar el coloquio que estamos inaugurando en la Universidad de Salamanca, la más antigua de España y una de las más prestigiosas de Europa. Confío en que a lo largo de los cuatro días de intenso trabajo que nos esperan podamos probar los catalanófilos aquí reunidos que somos dignos de la confianza que han depositado en nosotros los colegas de Salamanca.

Permeteu-me que recordi breument la ja llarga història dels col·loquis internacionals de catalanística perquè penso que els assoliments del passat ens poden ajudar a fer front als reptes del present. El primer col·loqui, co·loqui en el sentit literal de la paraula («conversa, especialment de certa importància, entre dues o més persones», segons la definició del DIEC) es va celebrar a la Universitat d'Estrasburg el 1968. S'hi van llegir vuit extenses ponències, seguides per debats a vegades acalorats, recollits les unes i els altres en les actes. El segon col·loqui tingué lloc a Amsterdam, on va néixer la idea de crear una associació internacional de catalanística, idea que es va convertir en realitat el 1973 al tercer col·loqui, celebrat a Cambridge, Anglaterra. A partir d'aleshores, els col·loquis internacionals de catalanística formen part de l'activitat reglamentària de l'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes, i se celebren cada tres anys. Després del quart, a Basilea el 1976, el d'Andorra, del 1979, representà un tímid apropament al domini lingüístic, amb una cloenda acollida per la seu barcelonina de l'Institut d'Estudis Catalans. Amb el sisè col·loqui, el de Roma, començà una pràctica mantinguda fins ara: celebrar una trobada dins del domini lingüístic, i una altra fora. D'aquesta manera se seguiren, per una banda, Tarragona-Salou, Alacant-Elx, Palma, Girona, Lleida, i per l'altra, Tolosa de Llenguadoc, Frankfurt am Main, París i Budapest. Ara

continua aquesta segona sèrie Salamanca, representant de les universitats espanyoles en l'oferta docent de les quals figuren estudis de catalanística. Tant de bo el present col·loqui, amb la seva qualitat científica, pugui contribuir a la consolidació i a l'eixamplament de la presència del català a la Universitat de Salamanca.

L'activitat de la nostra associació no es limita a la celebració trianual d'una trobada internacional, sinó que es complementa amb dues sèries de publicacions: les actes dels col·loquis i els dos números anuals dels *Estudis de Llengua i Literatura Catalanes*. Crec que podem estar orgullosos de la continuïtat d'ambdues sèries: la de les actes va arrencar el 1973, i actualment compta amb 30 volums; els *Estudis* van començar a aparèixer el 1980, i aviat en veurà la llum el número 64. La majoria dels números dels *Estudis* formen miscel·lànies que homenatgen grans figures de la catalanística, com són ara Josep M. de Casacuberta, Pere Bohigas, Antoni M. Badia i Margarit, Joan Bastardas, Jordi Carbonell, Germà Colón, Arthur Terry, Giuseppe Tavani, Joan Veny, Joseph Gulsoy i Joaquim Molas. Actualment s'està publicant la miscel·lània Albert Hauf.

Han passat, doncs, 44 anys des de la primera trobada de catalanística, la d'Estrasburg, i per llei de vida alguns dels fundadors, a causa de malaltia o de mort, ja no poden acompanyar-nos. Entre els recentment traspassats voldria destacar la figura de Jordi Bruguera, conseller de la nostra Associació, i present a tots quinze col·loquis anteriors a aquest. Recordem-lo amb gratitud i amb afecte, i desitgem-li pau eterna.

Els temes dels col·loquis acostumen a relacionar-se, si més no parcialment, amb la terra de la universitat amfitriona: és per això que ara, a Salamanca, reben protagonisme les relacions literàries i lingüístiques hispano-catalanes. Molts d'aquells que tractaran el tercer tema, traducció i recepció de la literatura catalana contemporània, es fixaran igualment en la projecció de les lletres catalanes en terres hispanoparlants. Finalment, el quart tema, llengua i literatura catalanes a l'ensenyament, s'adreça sobretot, però no exclusivament, a docents actius al batxillerat. Tot sembla indicar que la Junta de Govern i els organitzadors locals han encertat en la tria dels temes: les propostes espontànies de comunicació acceptades són més de cent, cosa que vol dir que aquest col·loqui serà probablement el més concorregut de tots pel que fa a la participació activa.

El programa científic, a més de dues conferències, set ponències i un centenar llarg de comunicacions, comprèn també, com de costum, dues taules rodones: la primera sobre *Teories lingüístiques i recerca sobre el català*; la segona, sobre *Traductors de la literatura catalana i l'impacte als seus països*. La segona taula és organitzada per la Federació Internacional d'Associacions de Catalanística (FIAC) de què l'AILLC forma part juntament amb les associacions nacionals i regionals d'Anglaterra, Alemanya,

França, Itàlia, Amèrica del Nord, com també la Societat Catalana de Llengua i Literatura, filial de l'Institut d'Estudis Catalans.

No cal dir que l'oferta dels organitzadors conté també propostes no estrictament científiques: recepcions, visita guiada a la ciutat, programa musical, sopar de comiat, excursió. Us recomano que aprofiteu al màxim les possibilitats, però també que us llanceu per iniciativa pròpia a la descoberta d'aquesta ciutat daurada, curulla de monuments històrics i culturals.

Ja per acabar, voldria agrair als companys organitzadors la seva feina, passada i futura, amb la qual ens assegurin una estada útil i agradable a Salamanca. Estem igualment agraïts a la Fundación General de la Universidad de Salamanca que els assessora, com també a les institucions que directament o indirecta patrocinen el col·loqui: l'Institut Ramon Llull i la Institució de les Lletres Catalanes, als quals ens lliga un conveni marc, i l'Acadèmia Valenciana de la Llengua. I gràcies, naturalment, als conferencians, als ponents i als participants de les taules rodones per la generosa acceptació de la nostra invitació, a tots els comunicants per voler compartir els resultats de les seves recerques, i també a aquells que assisteixen senzillament amb voluntat d'aprendre i d'intercanviar punts de vista. Desitjo a tots que passin dies inoblidables en aquesta ciutat, comprovant que li sobra raó a Cervantes quan en diu que «enhechiza la voluntad de volver a ella a todos los que de la apacibilidad de su vivienda han gustado».

Gràcies per haver-me escoltat.

